

Skarga wniesiona w dniu 2 września 2016 r. – Troszczyński/Parlament**(Sprawa T-626/16)**

(2016/C 383/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mylène Troszczyński (Noyon, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., wydanej na podstawie art. 33, 43, 62, 67 i 68 decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego 2009/C 159/01 z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. i „dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, która to decyzja sekretarza generalnego stwierdza istnienie długu po stronie skarżącej w wysokości 56 554,00 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadnia jej windykację na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych i art. 78, 79 i 80 regulaminu finansowego;
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-888, nieopatrzonej datą, informującej skarżącą, że po jej stronie został stwierdzony dług, zgodnie z decyzją sekretarza generalnego z dnia 23 czerwca 2016 r. – windykacja nienależnie wypłaconych kwot z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych – zastosowanie art. 68 MAS i art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania;
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Mylène Troszczyński, tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi, kwoty 50 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wad zaskarżonych aktów, wpływających na ich zgodność z prawem formalnym. Zarzut ten dzieli się na trzy części.
 - Pierwsza część, zgodnie z którą zaskarżone akty wchodziły w zakres kompetencji materialnej Prezydium Parlamentu Europejskiego, a nie sekretarza generalnego, jeśli chodzi o decyzje finansowe dotyczące partii politycznych, a więc i posłów.
 - Druga część, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie ma uprawnień, by decydować o swoich kompetencjach, a tym samym nie mogło zmienić ich charakteru i zakresu. Tymczasem sekretarz generalny nie przedstawił żadnego usprawiedliwienia w przedmiocie jakiegokolwiek prawidłowej delegacji zadań od Przewodniczącego Prezydium Parlamentu Europejskiego, dającej mu uprawnienia do wydawania, podpisywania i doręczania spornych aktów w odniesieniu do regulowania kwestii finansowych dotyczących posłów.
 - Trzecia część, zgodnie z którą autor spornych aktów nie spełnił wymogu uzasadnienia. Tym samym, przedstawione uzasadnienie nie obejmowało stanu faktycznego opisanego w tych aktach i zawierało sprzeczność nie do pogodzenia między zarzutem, że asystent skarżącej faktycznie sprawował dwie funkcje w tym samym czasie a zarzutem, że sprawował tylko jedną funkcję z wyłączeniem jakiegokolwiek innej; do tej ostatniej sytuacji odnosił się jedynie sekretarz generalny.
2. Zarzut drugi dotyczący wad zaskarżonych aktów, wpływających na ich zgodność z prawem materialnym. Zarzut ten dzieli się na dziewięć części.

- Pierwsza część, zgodnie z którą okoliczności zarzucane na poparcie zaskarżonych aktów nie miały miejsca.
- Druga część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z naruszeniem norm i ogólnych zasad prawa, obowiązujących w obszarze przedstawienia dowodu i ciężaru dowodu.
- Trzecia część, zgodnie z którą decyzja w sprawie odzyskania nienależnych kwot wydana przez sekretarza generalnego naruszała zasadę proporcjonalności. Żądana kwota nie została ponadto ani szczegółowo uzasadniona, ani nie podano metody jej obliczenia.
- Czwarta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie praw politycznych miejscowych asystentów parlamentarnych posłów do Parlamentu Europejskiego.
- Piąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty zostały wydane z przekroczeniem uprawnień, ponieważ sekretarz generalny uzurpował sobie uprawnienia przymusu o charakterze finansowym, których nie posiadał na potrzeby ograniczenia sposobów działania posła, co jest faktem powszechnie znanym i niepodlegającym dyskusji, bez względu na głoszone idee czy program polityczny.
- Szósta część, zgodnie z którą zaskarżone akty mają charakter dyskryminacyjny i zakładają zamiar wyrządzenia szkody działalności politycznej skarżącej; zatem istnieje *fumus persecutionis*.
- Siódma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają niezależność skarżącej jako posła Parlamentu Europejskiego.
- Ósma część, zgodnie z którą zaskarżone akty naruszają zasadę „*una via electa*” i podnoszą kwestię stronniczości OLAF, który prowadził dochodzenia wyłącznie w odniesieniu do wszystkich francuskich posłów Parlamentu Europejskiego, wybranych z list Frontu Narodowego.
- Dziewiąta część, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią naruszenie ogólnej zasady prawa „postępowanie cywilne musi czekać na wynik postępowania karnego”, a w związku z tym postępowania w celu odzyskania nienależnie wypłaconych kwot powinny zostać zawieszane do czasu zakończenia innych postępowań, w szczególności francuskiego, jak również naruszenia zasady *non bis in idem*.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2016 r. – Bilde/Parlament

(Sprawa T-633/16)

(2016/C 383/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dominique Bilde (Lagarde, Francja) (przedstawiciel: adwokat G. Sauveur)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r., doręczonej jej w dniu 6 lipca 2016 r., która dotyczy zwrotu „kwoty 40 320 EUR nienależnie wypłaconej na rzecz Dominique BILDE” oraz nakazuje urzędnikowi zatwierdzającemu oraz księgowemu tej instytucji wszczęcie postępowania w sprawie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności doręczenia oraz środków podjętych w celu wykonania tej decyzji zawartych w pismach Dyrektora generalnego ds. finansów z dni 30 czerwca i 30 lipca 2016 r. (sygnatury D 201921 i D 312551);
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2016-889 podpisanej przez wspomnianego Dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 29 czerwca 2016 r.;